

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **obec Němčovice**, se sídlem Němčovice 37a, Břasy I, PSČ 338 24, zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Plzeň, Malická 1576/11, PSČ 301 00, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, PSČ 117 05, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 14062/2009-14130 ze dne 16. června 2009, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 5 Ca 129/2009 - 50 ze dne 22. března 2013 spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Státní zemědělský intervenční fond rozhodnutím č. j. SZIF/2009/0119005 ze dne 23. 3. 2009 uložil žalobkyni povinnost vrátit dotaci ve výši 103 670,60 Kč, která jí byla poskytnuta v souladu s nařízením vlády č. 308/2004 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy (dále jen „nařízení“), neboť rozdíl mezi deklarovanou plochou a zalesněnou plochou zjištěnou při kontrole činil více jak 20 % zjištěné plochy ve smyslu článku 51 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004.

[2] Ministerstvo zemědělství zamítlo dne 16. 6. 2009 pod č. j. 14062/2009-14130 odvolání žalobkyně a rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu potvrdilo. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“); ten žalobu zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností u Nejvyššího správního soudu domáhá zrušení rozsudku městského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Stěžovatelka návrh na odkladný účinek odůvodňuje tím, že vzhledem ke skutečnosti, že kasační stížnost nemá odkladný účinek, výkon rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 23. 2. 2009 č. j. SZIF/2009/0119005 by pro stěžovatelku znamenal

nenahraditelnou újmu. Vrácením předmětné dotace by došlo ke značně nepříznivému zásahu do jejího rozpočtu. Případný odkladný účinek by se nedotkl nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebyl by ani v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud se rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve podotýká, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „*Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“).

[7] Do 31. 12. 2011 platilo, že podle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musel žalobce, resp. stěžovatel, při žádosti o přiznání odkladného účinku prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu, která by mu vznikla výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí (příp. důvodnou obavu její hrozby). Ke změně došlo zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Toto je třeba mít na paměti při odkazování na rozsudky Nejvyššího správního soudu z doby před změnou právní úpravy. Podle nyní platného znění § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných podmínek, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012-32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[9] V uvedeném případě však stěžovatelka vznik nepoměrně větší újmy ve formě nutnosti vrácení předmětné dotace odůvodňovala pouze tím, že by došlo ke značně nepříznivému zásahu do jejího rozpočtu. Stěžovatelka ve svém návrhu nikterak nespécifikovala, jak konkrétně by povinnost vrátit předmětnou dotaci výši 103 670,60 Kč ovlivnila její celkový rozpočet, popř. měla vliv na výkon určitých činností stěžovatelky či v čem konkrétně by pro stěžovatelku byla uvedena újma ve výrazném nepoměru ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadených rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám.

[10] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka neunesla břemeno dostatečného tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně žalované, než jaká přiznáním odkladného

účinku může vzniknout jiným osobám). Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně. Nejvyšší správní soud proto návrh žalované na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu